

KATHLEEN
GRISSOM

Bucătăria
sclavilor

Traducere din limba engleză
de Ioana Georgescu

POLIROM
2024

CAPITOLUL OPTSPREZECE

Belle

N-am mai văzut-o niciodată pe Mama Mae așa de agitată. Rankin își bagă nasu' peste tot și tot zice cum o să descopere el ce s-a-ntimplat cu Waters înainte să vină Căpitanu'. Și se și laudă peste tot că are ordine de la Căpitan să-l vîndă pe Ben dacă-l prinde pe lîngă mine. Mama Mae mă tot bate la cap să nu cumva să am ceva de-a face cu Ben, să-l gonesc dacă vine să mă caute. Mama îmi zice să mă rog să se-ntoarcă mai repede Căpitanu'.

Apoi, din senin, Căpitanu' a trimis o scrisoare în care zicea că nu se întoarce pîn' la vară, cînd o s-o ducă pe domnița Martha la Philadelphia. În seara cînd Mama a venit să-mi dea vestea, am întrebat-o ce-o să se-ntîmple cu mine cînd vine Căpitanu'. O să mă ia și pe mine la Philadelphia? Se gîndește să mă pună-n aceeași trăsură-n care o să fie domnița Martha pentru atîta amar de drum?

Mama zice că nu știe cînd o să mă ia și pe mine Căpitanu', dar că ar fi mai bine s-o faci cît mai repede. Cînd mi-a spus asta, am sărit ca arsă:

— Da, mă bucur să văd că nu-ți pasă de mine, că te interesează doar de Ben!

Mama s-a uitat la mine de parcă-i trăsese un pumn în față. Apoi s-a ridicat în picioare:

— Așa crezi tu, Belle? Crezi că io nu vreau să stai aici?

Gura i se strimba de parcă îi venea să plîngă.

— Crezi că nu vreau să rămîi? Nu-ți dai seama că o să fie ca și cum mi-aș pierde copilu' meu cînd o să pleci?

Apoi a-nceput să plîngă. M-am dus la ea, am luat-o în brațe și am pus-o să se așeze lingă mine.

— Mama, îmi pare rău. Știu că mă iubești ca pe copiii tăi. Nu mai plînge, te rog.

A scos o cîrpă, și-a suflat nasul și s-a uitat la mine cu ochi speriați.

— Belle, tre' să pleci d-acî. Rankin ăla mă bagă-n sperietî în fiecare zi. N-are pace fin'că nu știe ce s-a-ntîmplat cu profesoru'. Simt că-nnebunesc cînd îl văd cum își bagă nasu' peste tot. Ăla nu să oprește pînă nu pune mina pă Ben, sînt sigură.

— Mama, i-am spus, și de data asta știam bine că trebuie să mă țin de cuvînt, nu-ți face griji pentru mine și Ben. Nu mai am de-a face cu el.

După ce-a plecat Mama, mi-a luat ceva timp să mă liniștesc. A fost prima dată cînd am văzut cit o mîhnesc și pe ea toate lucrurile astea. Mi-am dat seama că nici măcar Mama nu poate să îndure la nesfîrșit.

Și încă ceva. Papa ne tot povestește că Marshall își petrece tot timpul cu Rankin. Îi dă voie să bea rachiu și Papa zice că așa mic cum e și tot i-a prins gustul. Papa zice că Rankin are necaz pe domnița Martha și face tot ce poate să-l întoarcă pe băiat împotriva ei.

Oriunde mă uit, nu văd decît necazuri.

CAPITOLUL NOUĂSPREZECE

Lavinia

Primăvara lui 1793 a sosit devreme. Într-o după-amiază de la începutul lui mai eu și gemencele, în vîrstă de nouă ani, stăteam în fața bucătăriei și împleteam coronite din caprifoi. Parfumul amețitor al florilor alb-gălbui se simțea peste tot în aer, iar noi făceam întrecere să vedem cine termină prima de împletit.

— Mama zice că într-o bună zi tu o să stai într-un conac și poate că o să ai și servitori în casă, a spus Fanny, punîndu-și pe cap coronita pe care tocmai o terminase de împletit.

— Nu cred, am spus, mulțumită de cum stăteau lucrurile. Eu vreau să stau cu Belle.

— Nu, a spus Fanny scuturînd din cap. Mama spune că domnița Martha îți dă lecții ca să înveți să te porți ca o fată albă.

— Nu vreau să fiu albă, am spus, începînd să mă tem. Vreau să stau cu Belle și mai încolo o să mă mărit cu Ben.

Fanny, care pînă atunci stătuse sprijinită pe coate, s-a ridicat în picioare și m-a privit.

— Ai face bine să-ți scoți din cap ideea asta, a spus ea. N-o să fii niciodată neagră ca noi și asta înseamnă că ești albă și o să stai la conac. Și oricum nu poți să te măriți cu Ben. E negru.

— Are dreptate Fanny, a spus și Beattie.
Am început să plîng.

— Ba pot să mă mărit cu Ben dacă vreau. Nu puteți să mă faceți să fiu albă, am spus, aruncînd coronița cit colo. Și nu puteți să mă faceți să trăiesc la conac.

Mama a venit la ușă.

— Ce faci, Abinia, plîngi? Ai nouă ani și plîngi ca un copilăș?

— Vrea să se mărite cu Ben, i-a explicat Fanny. Nu vrea să stea la conac și nu vrea să fie albă.

În timp ce Fanny spunea cu voce tare tot adevărul despre mine, am început să hohotesc.

— Asta le-ntrece pă toate! a spus Mama. Așa ceva chiar că n-am mai auzit pîn-acu'. Vîno-ncoa', copilă.

M-am apropiat de ea, plîngînd cu sughițuri. S-a așezat pe o bancă, și-a scos pipa din gură și mi-a spus, în timp ce mă bătea ușor pe piept cu ea:

— Deci vrei să fii neagră?

Am dat din cap că da.

— De ce?

— Nu vreau să stau la conac. Vreau să stau aici cu tine, cu Belle și cu Papa.

Mama mi-a răspuns cu glas blajin:

— Copile, sînt o grămadă dă lucruri pă lume despre care tu încă nu știi nimica. Noi sîntem familia ta și asta n-o să să schimbe niciodată. Și cînd o să-ți găsești un băiat alb și-o să te măriți, noi tot familia ta o să fim. Mama o să fie mereu Mama a ta și Belle tot Belle a ta o să rămînă.

M-am oprit din plîns.

— Și Ben și Papa? am întrebat, plină de speranță.

— O să aibă grijă dă tine ca și acu', Abinia, mi-a spus privindu-mă în ochi. Ai numa' dă ciștigat. Poate că-ntr-o zi o să ai tu grijă dă noi, cine știe?

Cuvintele ei m-au liniștit, dar în acea zi mi-am dat seama că exista o linie clară între alb și negru, deși nu înțelegeam încă toate amănuntele.

În acea primăvară Marshall și-a petrecut mai tot timpul împreună cu Rankin. Stăpîna pierduse orice control asupra fiului mai mare; el era la fel de distant cu ea cum era ea cu Campbell.

Domnița Martha mă lăsa în continuare să iau parte la multe din cele cîte le făcea în fiecare zi. În fiecare zi citea cu voce tare din Biblie și uneori se oprea ca să îmi explice anumite fragmente. A continuat să mă învețe să scriu și să citesc și, spre bucuria mea, să cînt la clavecin. Uneori, cînd îi ceream eu, le lăsa și pe Beattie și Fanny să se uite, dar întotdeauna o făcea fără tragere de inimă. Într-o după-amiază, după ce ne-a privit cum rîdem împreună, m-a chemat deoparte.

— Nu trebuie să fii foarte prietenoasă cu ele, mi-a spus. Ei nu sînt ca noi.

— Cum? Am întrebat. Cum nu-s ca noi?

— Vei afla, a spus, oftînd adînc. Cînd mă întorc de la Philadelphia te voi învăța care e locul tău.

Campbell era marea mea dragoste. Dimineața, după ce îl hrănea, Dory îl înfășa și mi-l dădea să-l duc domniței Martha. În comparație cu Sukey, Campbell era un copil foarte serios, dar eu știam cum să-l fac să zîmbească. Stăpîna privea cum copilul răspunde la joculețele mele, dar rareori participa și ea.

— De ce nu-l vrea? am întrebat-o într-o zi pe Dory cînd îl aduceam înapoi.

Dory era de părere că stăpînei îi e teamă să mai iubească un copil așa cum o iubise pe micuța Sally.

— Dar pe Marshall nu-l mai iubește? am întrebat eu.

— Cred că-l învinovățește pă Marshall că a împins leagănul.

— Dar Marshall n-a vrut să-i facă nici un rău lui Sally, am spus cu convingere.

— Io știu, da' mama lui nu pare să știe, a spus ea. Și-acu' Marshall a luat-o razna, aruncă cu pietre după ea și stă tot timpu' cu Rankin.

— Unde se duc?

— Să facă rele.

— Ce rele? am întrebat eu.

— O să afli curînd, mi-a răspuns ea, punînd capăt conversației.

În a doua săptămînă a lui mai stăteam cu domnița Martha la ușă și așteptam cînd, în cele din urmă, Căpitanul a sosit. S-au îmbrățișat îndelung, în sfîrșit împreună, apoi s-au dus în salonul din față și au închis ușa în urma lor. Întreaga casă parcă pulsa, cu noi toate alergînd de colo-colo ca să pregătim masa pentru un prînz tîrziu în sufragerie.

Cînd Căpitanul și soția sa au apărut, chipul domniței Martha era îmbujorat și strălucitor, ceea ce îi punea în evidență ochii verzi, sclipitori. Avea buzele roșii și pline, iar părul, care fusese strîns, îi cădea acum în jurul umerilor.

— Mae, i s-a adresat Căpitanul lui Mama, mi-ai adus fata înapoi.

— Chiar că și-a revenit, a spus Mama zîbind. Căpitanul și-a privit insistent soția.

— Da, într-adevăr și-a revenit.

Domnița Martha a roșit și și-a lipit fața de brațul lui.

— Mireasa mea e tot timidă, a necăjit-o Căpitanul. Și fiii mei unde sînt? Unde e Marshall? Unde e Campbell?